

LEGE nr. 311 din 8 iulie 2003 a muzeelor și a colecțiilor publice^{*)} - Republicare

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Prezenta lege reglementează regimul juridic general, clasificarea și principiile organizării și funcționării muzeelor și colecțiilor publice, precum și ale colecțiilor private accesibile publicului.

Art. 2

În înțelesul prezentei legi, următorii termeni sunt definiți astfel:

a) muzeu - instituția de cultură, de drept public sau de drept privat, fără scop lucrativ, aflată în serviciul societății, care colecționează, conservă, cercetează, restaurează, comunică și expune, în scopul cunoașterii, educării și recreerii, măturii materiale și spirituale ale existenței și evoluției comunităților umane, precum și ale mediului înconjurător;

b) colecție - ansamblul de bunuri culturale și naturale, constituit în mod sistematic și coerent de către persoane fizice sau persoane juridice de drept public ori de drept privat.

Art. 3

(1) În sensul prezentei legi, colecțiile publice sunt colecțiile accesibile publicului și specialiștilor, indiferent de titularul dreptului de proprietate, care reunesc bunuri semnificative prin valoarea lor artistică, documentară, istorică, științifică, culturală și memorialistică.

(2) Colecțiile private accesibile publicului sunt colecțiile aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice de drept privat, la care publicul și specialiștii au acces numai cu acordul deținătorilor.

Art. 4

Funcțiile principale ale muzeului sunt:

a) constituirea științifică, administrarea, conservarea și restaurarea patrimoniului muzeal;

b) cercetarea științifică, evidența, documentarea, protejarea și dezvoltarea patrimoniului muzeal;

c) punerea în valoare a patrimoniului muzeal în scopul cunoașterii, educării și recreerii.

Art. 5

Funcțiile principale ale colecțiilor publice sunt:

a) constituirea, administrarea, conservarea și restaurarea patrimoniului propriu;

b) cercetarea, evidența, documentarea, protejarea și dezvoltarea patrimoniului propriu;

c) punerea în valoare a patrimoniului propriu.

Art. 6

Statul, prin autoritățile administrației publice centrale, precum și autoritățile administrației publice locale, protejează muzeele, colecțiile publice și colecțiile private accesibile publicului, garantează libera lor funcționare și dezvoltare și poate acorda proprietarilor și titularilor de alte drepturi reale sprijin financiar și logistic, conform prevederilor legale.

Art. 7

Culte susțin propriile muzee și colecții publice și pot beneficia în acest scop de sprijin financiar și logistic din partea autorităților administrației publice centrale și locale, conform prevederilor legale în vigoare.

CAPITOLUL II: Patrimoniul muzeal

Art. 8

(1) Patrimoniul muzeal este alcătuit din totalitatea bunurilor, a drepturilor și obligațiilor cu caracter patrimonial ale muzeului sau, după caz, ale colecțiilor publice, asupra unor bunuri aflate în proprietate publică și/sau privată.

(2) Bunurile care alcătuiesc patrimoniul muzeal pot face obiectul dreptului de proprietate publică a statului și/sau a unităților administrativ-teritoriale ori, după caz, al dreptului de proprietate privată.

(3) Regimul juridic al dreptului de proprietate publică și/sau privată asupra bunurilor care se află în patrimoniul muzeal este reglementat conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 9

Pot face obiectul unui patrimoniu muzeal, conform legii:

a) bunurile imobile de valoare excepțională, arheologică, istorică, etnografică, artistică, documentară, memorialistică, științifică și tehnică;

b) siturile și rezervațiile care au caracter arheologic, istoric, artistic, etnografic, tehnic și arhitectural, constituite din terenuri, parcuri naturale, grădini botanice și zoologice, precum și construcțiile aferente;

c) bunurile clasate în patrimoniul cultural național mobil, de valoare excepțională, arheologică, istorică, etnografică, artistică, documentară, științifică și tehnică, literară, memorialistică, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, reprezentând mărturii materiale și spirituale ale evoluției comunităților umane, ale mediului înconjurător și ale potențialului creator uman;

d) alte bunuri care au rol documentar, educativ, recreativ, ilustrativ și care pot fi folosite în cadrul expozițiilor și al altor manifestări muzeale.

Art. 10

(1) Evidența bunurilor care fac parte din patrimoniul muzeal este ținută prin Registrul informatizat pentru evidența analitică a bunurilor culturale, document permanent, având caracter obligatoriu, cu menținerea registrelor de inventar și a documentelor primare.

(2) Registrul informatizat pentru evidența analitică a bunurilor culturale este alcătuit pe baza unui model unic, aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

Art. 11

(1) Proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra muzeelor și colecțiilor publice au, potrivit Codului civil și prezentei legi, următoarele obligații:

a) să asigure integritatea, securitatea, conservarea și restaurarea bunurilor clasate în patrimoniul cultural național mobil care fac obiectul patrimoniului muzeal;

b) să realizeze documentarea, evidența și, după caz, clasarea bunurilor care fac obiectul patrimoniului muzeal;

c) să pună în valoare patrimoniul muzeal;

d) să asigure și să garanteze accesul publicului și al specialiștilor la bunurile care constituie patrimoniul muzeal;

e) să asigure cercetarea sau, după caz, punerea la dispoziție, pentru cercetare, a bunurilor din patrimoniul muzeal;

f) să prevină folosirea patrimoniului muzeal în alte scopuri decât cele prevăzute de reglementările legale în vigoare;

g) să obțină autorizarea funcționării, acreditarea și, după caz, reacreditarea muzeului sau a colecției publice, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

h) să asigure prevenirea, localizarea și stingerea incendiilor;

i) să asigure paza muzeului sau a colecțiilor publice și dotarea acestora cu sisteme de protecție eficiente;

j) să ia măsuri pentru prevenirea și diminuarea pagubelor care pot fi aduse patrimoniului muzeal, în caz de calamitate naturală sau conflict armat.

(2) Proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra muzeelor și colecțiilor publice de importanță națională sunt obligați să încheie contracte de asigurare parțială sau integrală, în funcție de obligațiile ce le revin potrivit prevederilor Codului civil, pentru bunurile mobile și imobile care fac obiectul patrimoniului muzeal, conform dispozițiilor legale în vigoare.

(3) Proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra muzeelor și colecțiilor publice de importanță regională, județeană și locală sunt obligați să încheie contracte de asigurare parțială sau integrală pentru bunurile clasate în patrimoniul cultural național, categoria Tezaur, respectiv pentru monumentele istorice din categoriile A și B, care fac obiectul patrimoniului muzeal, conform dispozițiilor legale în vigoare.

(4) Încheierea contractelor de asigurare prevăzute la alin. (2) și (3) se face treptat, acordându-se prioritate bunurilor clasate în categoria Tezaur, respectiv monumentelor istorice din categoriile A și B, precum și monumentelor etnografice transferate în muzeele în aer liber.

(5) Autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, au obligația să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare pentru asigurarea bunurilor clasate în categoria Tezaur, precum și a imobilelor clasate în categoriile A și B, potrivit legii.

(6) Sumele alocate de persoanele fizice și juridice de drept privat, pentru asigurarea bunurilor mobile clasate în categoria Tezaur, sunt deductibile din impozitul pe profit sau, după caz, din impozitul pe venit.

Art. 12

Autoritățile administrației publice centrale și locale și instituțiile publice de specialitate subordonate acestora, precum și proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra muzeelor și colecțiilor publice pot coopera, după caz, cu organizații neguvernamentale, în vederea dezvoltării, protejării, conservării, restaurării, cercetării și punerii în valoare a patrimoniului muzeal, în interes științific sau cultural-turistic.

CAPITOLUL III: Clasificarea, înființarea și acreditarea muzeelor și a colecțiilor publice

SECȚIUNEA 1: Clasificarea

Art. 13

(1) În funcție de forma de proprietate, de constituire și de modul de administrare a patrimoniului muzeal, muzeele și colecțiile publice se pot afla în proprietate publică sau privată.

(2) Muzeele și colecțiile aflate în proprietate publică se înființează și se organizează în subordinea autorităților administrației publice centrale sau locale, a altor autorități publice ori instituții și funcționează potrivit regulamentelor proprii de organizare și funcționare, aprobate de autoritățile sau instituțiile tutelare.

(3) Muzeele și colecțiile publice aflate în proprietate privată se înființează, se organizează și funcționează în subordinea persoanelor juridice private sau a persoanelor fizice.

(4) După forma de organizare, muzeele și colecțiile publice au personalitate juridică; prin excepție de la regulă, se pot organiza muzee și colecții publice fără personalitate juridică.

Art. 14

În funcție de aria de acoperire teritorială, de mărimea și de importanța patrimoniului, muzeele și colecțiile publice se clasifică astfel:

- a)** muzee și colecții publice de importanță națională;
- b)** muzee și colecții publice de importanță regională;
- c)** muzee și colecții publice de importanță județeană;
- d)** muzee și colecții publice de importanță locală.

Art. 15

(1) Muzeele și colecțiile publice de importanță națională sunt muzeele și colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal bunuri de valoare excepțională, semnificative în plan național pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

(2) Muzeele și colecțiile publice de importanță regională sunt muzeele și colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal bunurile prevăzute la alin. (1), semnificative în plan regional.

(3) Muzeele și colecțiile publice de importanță județeană sunt muzeele și colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal bunurile prevăzute la alin. (1), semnificative în plan județean.

(4) Muzeele și colecțiile publice de importanță locală sunt muzeele și colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal bunurile prevăzute la alin. (1), semnificative în plan municipal, orășenesc sau comunal.

Art. 16

(1) Acordarea titlaturii de muzeu sau, după caz, de colecție publică de importanță națională, regională, județeană sau locală, după caz, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(2) Schimbarea titlaturii muzeelor și colecțiilor publice se realizează prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, la propunerea autorității în subordinea căreia se află muzeul sau colecția publică.

(3) Muzeele și colecțiile publice, indiferent de constituire și de forma de proprietate și administrare a patrimoniului muzeal, funcționează în concordanță cu normele metodologice privind muzeele și colecțiile publice, elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, și aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

SECȚIUNEA 2: Înfiiințarea și acreditarea

Art. 17

(1) Înfiiințarea muzeelor și a colecțiilor publice, indiferent de forma de constituire, proprietate și administrare a patrimoniului, este reglementată prin prezenta lege.

(2) Pentru înfiiințarea muzeelor și a colecțiilor publice este necesar avizul prealabil al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(3) Obligația obținerii avizului prealabil revine, de drept, persoanei fizice sau juridice care solicită înfiiințarea unui muzeu sau a unei colecții publice.

Art. 18

(1) Funcționarea muzeelor și a colecțiilor publice, indiferent de forma de constituire, proprietate și administrare a patrimoniului, este condiționată de acreditarea acestora.

(2) Autoritățile prevăzute la art. 13 alin. (2), altele decât Ministerul Culturii și Cultelor, care au în subordine muzee și colecții publice, sunt obligate să solicite Ministerului Culturii și Cultelor acreditarea acestora; cererea de acreditare se depune la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(3) Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat, care au înfiiințat sau înfiiințează muzee și colecții publice în baza avizului prealabil prevăzut la art. 17 alin. (2), sunt obligate să solicite Ministerului Culturii și Cultelor acreditarea acestora; cererea de acreditare se depune la direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială se află sediul muzeului sau al colecției publice respective.

(4) Acreditarea muzeelor și a colecțiilor publice se aprobă, la propunerea Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(5) Acreditarea temporară poate conține condiții sau recomandări în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 19

(1) Revocarea acreditării muzeelor și a colecțiilor publice are loc în cazul nerespectării prevederilor legale în vigoare sau a condițiilor de acreditare.

(2) Revocarea acreditării muzeelor și a colecțiilor publice se face la propunerea Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Din momentul revocării acreditării, proprietarul sau titularii de alte drepturi reale sunt obligați să respecte prevederile privind protejarea patrimoniului muzeal.

Art. 20

(1) Ordinul ministrului culturii și cultelor de revocare a acreditării muzeelor și colecțiilor publice poate fi contestat în termen de 15 zile de la publicare; contestația se depune la Ministerul Culturii și Cultelor.

(2) Persoana nemulțumită de răspunsul primit la contestația prevăzută la alin. (1) se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 21

(1) În subordinea muzeelor și a colecțiilor publice pot funcționa, ca unități fără personalitate juridică, secții și filiale, organizate în aceeași localitate sau în alte localități decât cea în care își au sediul muzeele și colecțiile publice respective.

(2) Secțiile și filialele muzeelor și colecțiilor publice pot fi denumite muzee sau colecții, cu obligația precizării muzeului sau a colecției publice în a cărei subordine se află și a obținerii, pentru secțiile sau filialele respective, a avizului prealabil prevăzut la art. 17 alin. (2) și a acreditării prevăzute la art. 18.

(3) Organizarea și funcționarea secțiilor și filialelor teritoriale ale muzeelor și colecțiilor publice se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a muzeului sau a colecției publice în a cărei subordine se află.

CAPITOLUL IV: Finanțarea muzeelor și a colecțiilor publice

Art. 22

(1) Activitatea muzeelor și a colecțiilor publice de drept public se finanțează din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, după caz.

(2) Veniturile proprii provin din tarifele pentru serviciile oferite de muzee și colecții publice, din donații și sponsorizări, din alte activități specifice.

(3) Veniturile prevăzute la alin. (2) sunt gestionate în regim extrabugetar, conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 23

(1) Sunt scutite de la plata taxelor de timbru succesiunile prin care se transmite un patrimoniu muzeal sau o colecție, în care persoanele fizice sau juridice au calitatea de moștenitori, numai dacă persoanele respective își asumă obligația, printr-o convenție încheiată cu direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, să mențină la dispoziția publicului, spre vizitare, patrimoniul muzeal respectiv, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazul în care moștenitorii nu îndeplinesc obligația asumată prin convenția prevăzută la alin. (1), taxa de timbru se recuperează pe baza notei de constatare întocmite de direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București, la sesizarea direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județean, respectiv a municipiului București.

(3) Se consideră neîndeplinire a obligației asumate potrivit alin. (1) cazul în care accesul publicului este interzis pe o perioadă mai mare de 60 de zile într-un an calendaristic, cu

excepția situațiilor în care obligația respectivă a devenit imposibil de executat pentru cauze neimputabile.

Art. 24

(1) Prețurile și tarifele pentru serviciile oferite de muzee și colecții publice sunt stabilite de conducerea acestora.

(2) În cazul muzeelor și al colecțiilor publice de drept public, tarifele stabilite de acestea sunt aprobate de autoritatea în a cărei subordine se află, conform dispozițiilor legale în vigoare.

CAPITOLUL V: Conducerea, organizarea și funcționarea muzeelor și a colecțiilor publice de drept public

Art. 25

(1) Muzeele și colecțiile publice de drept public sunt organizate și funcționează conform prevederilor prezentei legi și ale regulamentului de organizare și funcționare propriu, aprobat de autoritatea în subordinea căreia se află, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Personalul de specialitate al muzeelor și al colecțiilor publice cuprinde funcțiile de: cercetător științific, arheolog, muzeograf, conservator, restaurator, investigator biolog, investigator chimist, investigator fizician, arhitect, designer, topograf, informatician, documentarist, bibliotecar, grafician, desenator, gestionar de colecție, custode, fotograf, operator video, precum și alte funcții asimilate specificului colecțiilor.

(3) Pentru personalul muzeelor care lucrează în condiții speciale de muncă, în depozite, laboratoare și ateliere de conservare și restaurare, precum și în șantiere arheologice, se acordă un spor de toxicitate de 15% din salariul de bază.

(4) Pentru personalul de specialitate și tehnic care lucrează în depozite și la organizarea unor expoziții cu bunuri clasate în categoria Tezaur se acordă un spor de confidențialitate de 15% din salariul de bază.

(5) Personalul cu o vechime neîntreruptă de 10 ani în muzee sau colecții publice de drept public beneficiază de un spor de stabilitate de 10% din salariul de bază.

(6) Criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și al Ministerului Sănătății Publice.

Art. 26

(1) Angajarea personalului de specialitate din muzee și colecții publice se realizează prin concurs, organizat de conducerea muzeului sau a colecției publice, potrivit legii.

(2) Atribuțiile personalului din muzee și colecții publice se stabilesc prin fișa postului, conform structurii organizatorice, programelor de activitate și sarcinilor de serviciu.

(3) Pregătirea și formarea profesională continuă a personalului de specialitate din muzee și colecții publice se asigură prin instituții de specialitate acreditate: învățământ postliceal, învățământ superior de lungă și scurtă durată, inclusiv învățământ la distanță, cursuri postuniversitare, programe de masterat și doctorat, precum și prin alte forme de pregătire profesională.

Art. 27

(1) În cadrul muzeelor și al colecțiilor publice de drept public sunt organizate și funcționează consilii de administrație, ca organe deliberative de conducere.

(2) Componenta, atribuțiile, organizarea și funcționarea consiliului de administrație se stabilesc prin regulament de organizare și funcționare, aprobat de autoritatea în subordinea căreia se află muzeele și colecțiile publice de drept public, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 28

(1) În cadrul muzeelor și al colecțiilor publice de drept public pot funcționa consilii științifice, ca organe de specialitate alcătuite din specialiști de profil, cu rol consultativ în

domeniul cercetării științifice, organizării sau structurării serviciilor, colecțiilor muzeale și activităților culturale.

(2)În cadrul muzeelor și al colecțiilor publice de drept public de importanță națională, regională și județeană funcționarea consiliilor științifice este obligatorie.

(3)Componenta, atribuțiile, organizarea și funcționarea consiliului științific se stabilesc prin regulament de organizare și funcționare, aprobat de autoritatea în subordinea căreia se află muzeele și colecțiile publice de drept public, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(4)Membrii consiliului științific sunt numiți, prin decizie, de directorul general sau, după caz, de directorul muzeului sau al colecției publice de drept public.

Art. 29

(1)În cadrul muzeelor și al colecțiilor publice de drept public funcționează comisii de evaluare și/sau comisii de achiziții de bunuri culturale.

(2)Membrii comisiilor menționate la alin. (1) sunt numiți, prin decizie, de directorul general sau, după caz, de directorul muzeului sau al colecției publice de drept public.

Art. 30

(1)Desființarea muzeelor sau colecțiilor publice de drept public care se află în subordinea autorităților administrației publice locale se aprobă prin hotărâre a autorității administrației publice tutelare, cu votul a două treimi din numărul total de consilieri, cu avizul prealabil conform al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(2)Orice reorganizare a muzeelor sau colecțiilor publice de drept public care se află în subordinea autorităților administrației publice locale se aprobă prin hotărâre a autorităților publice tutelare, cu votul a jumătate plus unu din numărul total de consilieri, cu avizul prealabil al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

CAPITOLUL VI: Instituții și organisme cu atribuții în domeniul muzeelor și al colecțiilor publice

Art. 31

(1)Ministerul Culturii și Cultelor elaborează și asigură aplicarea strategiei naționale și urmărește respectarea prevederilor legale, a normelor și metodologiilor din domeniul muzeelor și al colecțiilor publice.

(2)Ministerul Culturii și Cultelor reprezintă statul în relațiile internaționale din domeniul muzeelor și al colecțiilor publice.

Art. 32

În domeniul muzeelor și al colecțiilor publice Ministerul Culturii și Cultelor exercită, prin direcția sa de specialitate sau prin instituțiile sale subordonate, următoarele atribuții:

a)organizează sistemul național de cercetare, evidență, conservare, restaurare și protejare a patrimoniului, de inspecție și clasificare a muzeelor și a colecțiilor publice și avizează reglementările tehnice aplicabile în domeniu;

b)aprobă normele metodologice de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice;

c)aprobă criteriile de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice;

d)acordă și revocă, în condițiile prezentei legi, acreditarea funcționării muzeelor și a colecțiilor publice;

e)propune acordarea titlaturii de muzeu sau, după caz, de colecție publică de importanță națională;

f)aprobă clasificarea muzeelor și a colecțiilor publice;

g)verifică respectarea condițiilor de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice aflate în subordinea autorităților administrației publice centrale și locale;

h)acordă asistență științifică și de specialitate muzeelor, colecțiilor publice și organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniu;

i)colaborează cu Ministerul Educației și Cercetării, respectiv cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în vederea pregătirii specialiștilor și a personalului auxiliar

din domeniul muzeelor și al colecțiilor publice, în conformitate cu prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

j)colaborează cu Ministerul Apărării, Ministerul Administrației și Internelor și cu celelalte autorități ale administrației publice cu atribuții în domeniu, în vederea stabilirii măsurilor speciale de protejare a patrimoniului muzeal în caz de conflict armat, tulburări civile și catastrofe naturale;

k)avizează programele de dezvoltare muzeală;

l)sprijină și inițiază cooperarea cu instituții și organizații din străinătate cu activitate în domeniul muzeelor și al colecțiilor publice;

m)finanțează activitatea editorială a Revistei muzeelor, publicată de Centrul de Pregătire Profesională în Cultură^{**}).

Art. 33

Direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, au, în domeniul muzeelor și al colecțiilor publice, următoarele atribuții:

a)propun Ministerului Culturii și Cultelor acreditarea colecțiilor publice de drept privat;

b)verifică respectarea condițiilor de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice aflate în subordinea autorităților administrației publice locale, precum și a muzeelor și a colecțiilor publice de drept privat;

c)constată contravenții și aplică sancțiuni în domeniul muzeelor și al colecțiilor publice de pe raza lor de competență teritorială, conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 34

(1)Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor este, potrivit legii, organismul științific consultativ și de avizare în domeniu al Ministerului Culturii și Cultelor.

(2)În domeniul muzeelor și al colecțiilor, Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor are următoarele atribuții:

a)propune reglementări de specialitate privind domeniul muzeelor și al colecțiilor publice, obligatorii pentru întreaga rețea de instituții muzeale și colecții publice, indiferent de forma de proprietate, administrare și finanțare;

b)acordă aviz consultativ pentru aprobarea strategiei naționale de cercetare-dezvoltare din domeniul muzeelor și al colecțiilor publice;

c)elaborează criteriile de acordare a avizului prealabil în vederea înființării muzeelor și a colecțiilor publice;

d)emite avize prelabile în vederea înființării muzeelor și a colecțiilor publice;

e)elaborează normele de clasificare a muzeelor și a colecțiilor publice;

f)propune Ministerului Culturii și Cultelor clasificarea muzeelor și a colecțiilor publice;

g)propune revocarea acreditării muzeelor și a colecțiilor publice;

h)avizează acordarea titlaturii de muzeu sau, după caz, de colecție publică de importanță națională;

i)avizează prioritățile de dezvoltare a muzeelor și a colecțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor;

j)avizează programele de pregătire a specialiștilor din domeniul muzeelor și al colecțiilor publice;

k)propune Ministerului Culturii și Cultelor acordarea unor distincții și recompense persoanelor care au adus contribuții deosebite la dezvoltarea, cercetarea, evidența, conservarea, restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului muzeal.

CAPITOLUL VII: Contravenții și sancțiuni

Art. 35

Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală.

Art. 36

(1) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, cu intenție, a bunurilor mobile din patrimoniul muzeelor și al colecțiilor publice, clasate sau neclasate în patrimoniul cultural național, precum și distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, cu intenție, a imobilelor care sunt monumente istorice constituie infracțiuni și se pedepsesc în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Executarea de falsuri după bunuri culturale, în scopul comercializării sau în orice alt scop, constituie infracțiune și se pedepsește în conformitate cu prevederile legale în vigoare, referitoare la bunuri culturale clasate în patrimoniul cultural național.

Art. 37

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) încălcarea normelor de conservare a patrimoniului muzeal;

b) înființarea de muzee și colecții publice fără obținerea avizului prealabil și/sau funcționarea acestora fără obținerea acreditării;

c) împiedicarea, prin orice mijloace, a accesului publicului la patrimoniul muzeal, cu excepția cazurilor în care aceasta este generată de cauze neimputabile;

d) schimbarea titulaturii muzeului sau, după caz, a colecției publice, cu nerespectarea procedurii prevăzute la art. 16 alin. (1) și (2);

e) neîncheierea contractelor de asigurare prevăzute la art. 11 alin. (2) și (3).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei.

(3) Cuantumul amenzilor poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 38

Contravențiile prevăzute la art. 37 se constată, iar sancțiunile se aplică de specialiști din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor și ai direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, împuterniciți ca atare prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Art. 39

Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și contravențiilor prevăzute în prezenta lege.

CAPITOLUL VIII: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 40

Proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra muzeelor și colecțiilor publice de importanță națională, care nu au încheiat contractul prevăzut la art. 11 alin. (2), precum și proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra muzeelor și colecțiilor publice de importanță regională, județeană și locală, care nu au încheiat contractul prevăzut la art. 11 alin. (3), au obligația ca, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să încheie aceste contracte.

Art. 41

(1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor va elabora criteriile de acordare a avizului prealabil necesar pentru înființarea muzeelor și a colecțiilor publice, criteriile și normele metodologice de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, precum și normele de clasificare a muzeelor și colecțiilor publice, aprobate fiecare prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2)În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, va elabora normele metodologice cu privire la funcționarea muzeelor și colecțiilor publice, precum și normele de securitate și protejare a patrimoniului muzeal, aprobate fiecare prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

..****..

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Legea nr. 12/2006 pentru modificarea și completarea Legii muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 311/2003:

" - Art. II

Ordinul ministrului culturii și cultelor privind aprobarea modelului unic al Registrului informatizat pentru evidența analitică a bunurilor culturale se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi; în același termen se publică și hotărârea Guvernului prevăzută la art. 24 alin. (6) ^{***}."

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 12/2006 pentru modificarea și completarea Legii muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2006.

Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 23 iulie 2003 și a mai fost modificată prin Legea nr. 114/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2005 privind managementul instituțiilor publice de cultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 12 mai 2006.

**) Conform art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.878/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 17 ianuarie 2006, s-a înființat Centrul de Pregătire Profesională în Cultură, prin reorganizarea Centrului pentru Formare, Educație Permanentă și Management în Domeniul Culturii, care s-a desființat.

***) În forma republicată a Legii nr. 311/2003, art. 24 alin. (6) a devenit art. 25 alin. (6). Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 927 din data de 15 noiembrie 2006

NORMA din 2 aprilie 2007 de clasificare a muzeelor și a colecțiilor publice

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Prezentele norme de clasificare a muzeelor și a colecțiilor publice, denumite în continuare norme, reglementează criteriile în funcție de care se clasifică muzeele și colecțiile publice.

Art. 2

Muzeele și colecțiile publice se clasifică după următoarele criterii:

- a)** forma de proprietate, de constituire și modul de administrare a patrimoniului muzeal;
- b)** forma de organizare;
- c)** aria de acoperire teritorială, mărimea și importanța patrimoniului.

CAPITOLUL II: Clasificarea muzeelor și a colecțiilor publice

Art. 3

(1)În funcție de forma de proprietate, de constituire și de modul de administrare a patrimoniului muzeal, muzeele și colecțiile publice se pot afla în proprietate publică sau privată.

(2) Muzeele și colecțiile aflate în proprietate publică se înființează și se organizează în subordinea autorităților administrației publice centrale sau locale, a altor autorități publice ori instituții și funcționează potrivit regulamentelor proprii de organizare și funcționare, aprobate de autoritățile sau de instituțiile tutelare.

(3) Muzeele și colecțiile publice aflate în proprietate privată se înființează, se organizează și funcționează în subordinea persoanelor juridice private sau a persoanelor fizice.

Art. 4

În funcție de forma de organizare, muzeele și colecțiile publice au personalitate juridică; prin excepție de la regulă, se pot organiza muzee și colecții publice fără personalitate juridică ca filiale sau secții.

Art. 5

În funcție de aria de acoperire teritorială, de mărimea și de importanța patrimoniului, muzeele și colecțiile publice se clasifică astfel:

- a)** muzee și colecții publice de importanță națională;
- b)** muzee și colecții publice de importanță regională;
- c)** muzee și colecții publice de importanță județeană;
- d)** muzee și colecții publice de importanță locală.

SECȚIUNEA 1: Muze de importanță națională, regională, județeană și locală

Art. 6

(1) Muzeele de importanță națională sunt muzeele de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal cel puțin 50.000 de bunuri culturale mobile, printre care și bunuri culturale mobile clasate:

a) în tezaur - de valoare excepțională, reprezentative în plan internațional și național pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie;

b) în fond - de valoare deosebită, reprezentative în plan național pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

(2) În vederea acordării titlaturii de muzeu de importanță națională, ponderea în patrimoniul muzeal a bunurilor culturale mobile clasate trebuie să fie de cel puțin 15%, din care cel puțin 5% bunuri culturale mobile clasate în tezaur.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), pot fi clasificate în muzee de importanță națională instituții muzeale al căror patrimoniu cuprinde bunuri culturale mobile ce constituie colecții unicate la nivel național.

Art. 7

(1) Muzeele de importanță regională sunt muzeele de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal cel puțin 40.000 de bunuri culturale mobile, dintre care 50% trebuie să fie reprezentative în plan regional pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

(2) În vederea acordării titlaturii de muzeu de importanță regională, ponderea în patrimoniul muzeal a bunurilor culturale mobile clasate în tezaur și fond trebuie să fie de cel puțin 10%.

Art. 8

Muzeele de importanță județeană sunt muzeele de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal bunuri culturale mobile, dintre care 50% trebuie să fie reprezentative în plan județean pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică,

știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

Art. 9

Muzeele de importanță locală sunt muzeele de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal bunuri culturale mobile, reprezentative în plan local - municipal, orășenesc sau comunal - pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

SECȚIUNEA 2: Colecții publice de importanță națională, regională, județeană și locală

Art. 10

(1) Colecțiile publice de importanță națională sunt colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal și bunuri culturale mobile clasate:

a) în tezaur - de valoare excepțională, semnificative în plan internațional și național pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie;

b) în fond - de valoare deosebită, semnificative în plan național pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

(2) În vederea acordării titlaturii de colecție publică de importanță națională, ponderea în patrimoniul muzeal a bunurilor culturale mobile clasate trebuie să fie de cel puțin 15%, din care cel puțin 5% bunuri culturale mobile clasate în tezaur.

Art. 11

Colecțiile publice de importanță regională sunt colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal cel puțin 50% bunuri culturale mobile reprezentative în plan regional pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

Art. 12

Colecțiile publice de importanță județeană sunt colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal cel puțin 50% bunuri culturale mobile reprezentative în plan județean pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

Art. 13

Colecțiile publice de importanță locală sunt colecțiile publice de drept public sau de drept privat, care dețin în patrimoniul lor muzeal bunuri culturale mobile reprezentative în plan local pentru istorie, arheologie, etnologie, artă, arhivistică, știință, tehnică, literatură, cinematografie, numismatică, filatelie, heraldică, bibliofilie, cartografie și epigrafie.

CAPITOLUL III: Documentația necesară în vederea acordării titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală

Art. 14

Persoana juridică de drept public sau de drept privat ori persoana fizică, în a cărei subordine, respectiv proprietate, se află muzeul sau colecția publică, trebuie să solicite

Ministerului Culturii și Cultelor acordarea titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală.

Art. 15

(1)În vederea acordării titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală, solicitantul trebuie să depună la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor următoarea documentație:

a) cerere, în sensul obținerii avizului Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor pentru acordarea titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală, precum și inițierii de către Ministerul Culturii și Cultelor a unei hotărâri a Guvernului privind acordarea titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală;

b) memoriu care să conțină prezentarea patrimoniului muzeului sau colecției publice: număr de bunuri culturale mobile, număr de bunuri culturale mobile clasate (în tezaur și în fond), argumentația referitoare la reprezentativitățile menționate (în plan național, regional, județean, local);

c) declarație pe propria răspundere a conducătorului instituției muzeale sau al colecției publice respective privind veridicitatea datelor conținute în memoriul prevăzut la lit. b).

(2) Prin bun cultural mobil reprezentativ în plan național, regional, județean sau local se înțelege apartenența bunului la un anumit teritoriu; în funcție de aria de acoperire teritorială, există bunuri culturale mobile cunoscute sau reprezentative în plan internațional, național, regional, județean ori local.

CAPITOLUL IV: Procedura de acordare a titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală

Art. 16

Acordarea titlaturii de muzeu sau, după caz, de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

Art. 17

(1)În termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării solicitării de acordare a titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală, direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor verifică corectitudinea întocmirii documentației prevăzute la art. 15 alin. (1).

(2)În cazul în care se constată că documentația este incompletă sau conține erori, aceasta va fi restituită solicitantului, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii acesteia, în vederea completării sau corectării și retransmiterii acesteia direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(3)În situația în care direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezentele norme, întocmește un referat de oportunitate privind acordarea titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală și înaintează documentația depusă, spre avizare, Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(4)Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor analizează solicitarea de acordare a titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală, precum și documentația aferentă și propune ministrului culturii și cultelor, în cazul unui aviz favorabil, inițierea unei hotărâri a Guvernului privind acordarea titlaturii de muzeu sau de colecție publică de importanță națională, regională, județeană ori locală.

Art. 18

Schimbarea titulaturii muzeelor și colecțiilor publice se realizează prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, la propunerea persoanei juridice sau a persoanei fizice care are în subordine, respectiv în proprietate, muzeul sau colecția publică.

CAPITOLUL V: Dispoziții finale

Art. 19

Muzeele și colecțiile publice, indiferent de constituire și de forma de proprietate și administrare a patrimoniului muzeal, funcționează în concordanță cu normele metodologice privind muzeele și colecțiile publice, elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, și aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 265 din data de 19 aprilie 2007

CRITERII ȘI NORME din 5 februarie 2007 de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Prezentele criterii și norme de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, denumite în continuare norme, reglementează procedura de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice.

Art. 2

În înțelesul prezentelor norme, acreditarea reprezintă procedura specifică prin care se certifică faptul că muzeul sau colecția publică pentru care se solicită acreditarea desfășoară activitățile specifice îndeplinirii funcțiilor principale ale unui muzeu sau ale unei colecții publice, după caz, la un nivel cel puțin minimal, potrivit Legii muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată.

Art. 3

(1)Funcționarea muzeelor și a colecțiilor publice, indiferent de forma de constituire, de proprietate și administrare a patrimoniului, este condiționată de acreditarea acestora.

(2)Acreditarea muzeelor și a colecțiilor publice se face la solicitarea persoanelor fizice sau juridice, de drept public ori de drept privat, care înființează sau au înființat muzee și colecții publice.

CAPITOLUL II: Criterii de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice

Art. 4

Acreditarea muzeelor și a colecțiilor publice se face în baza următoarelor criterii:

a) administrarea unui patrimoniu cultural constituit și dezvoltat pe baze științifice, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

b) existența personalului calificat, corespunzător funcțiilor de bază, în număr suficient pentru derularea activităților specifice, conform dispozițiilor Legii nr. 311/2003, republicată, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările și completările ulterioare;

- c)** desfășurarea activităților de cercetare științifică a patrimoniului muzeal administrat, conform planificărilor anuale de cercetare;
- d)** documentarea patrimoniului muzeal administrat și menținerea unui sistem actualizat de evidență a acestuia, inclusiv prin intermediul registrului informatizat;
- e)** asigurarea conservării și, după caz, a restaurării patrimoniului muzeal administrat;
- f)** existența unor spații de depozitare și expunere organizate științific și dotate pentru a asigura conservarea bunurilor culturale, conform prevederilor legale în vigoare;
- g)** punerea în valoare a patrimoniului muzeal sau al colecțiilor publice prin organizarea de expoziții permanente și temporare, organizarea de programe și activități educative destinate publicului, precum și prin activități de marketing cultural (editare de materiale de promovare etc.).

CAPITOLUL III: Documentația necesară în vederea acreditării

Art. 5

(1) În vederea obținerii acreditării muzeului sau a colecției publice, solicitantul va depune la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, în cazul muzeelor și al colecțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, precum și a altor autorități publice centrale, sau la serviciul deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor în a cărui arie de competență își desfășoară activitatea muzeul sau colecția publică, în restul situațiilor, următoarele documente:

- a)** solicitarea scrisă pentru acordarea acreditării muzeului sau a colecției publice, cu precizarea denumirii și a formei de organizare ale muzeului sau ale colecției publice, în care să se menționeze autoritatea ori instituția tutelară sau, după caz, persoana juridică de drept privat ori persoana fizică în subordinea, respectiv în proprietatea căreia se află muzeul sau colecția publică;
- b)** descrierea și un scurt istoric ale instituției muzeale, respectiv ale colecției publice;
- c)** rapoarte de activitate, centralizate pe ultimii 3 ani sau pe perioada scursă de la ultima acreditare, corelate prin indicatori de performanță cu planurile de activitate corespunzătoare;
- d)** raport privind starea de conservare a patrimoniului muzeal, întocmit de o comisie internă formată din specialiști în domeniul conservării și restaurării, pe baza proceselor-verbale de constatare periodică, a fișelor de conservare actualizate și a celor de restaurare, precum și a altor documente relevante;
- e)** planul de restaurare a bunurilor culturale pentru următorii 2 ani, structurat pe priorități;
- f)** organigrama, statul de funcții, alte documente relevante pentru organizarea și funcționarea muzeului sau ale colecției publice și pentru calificarea personalului de specialitate în raport cu funcția ocupată;
- g)** planificarea strategică pe termen mediu a activității muzeului sau a colecției publice;
- h)** planul de cercetare științifică a patrimoniului muzeal administrat, pentru următorul an, în cazul muzeelor;
- i)** planul de valorificare expozițională a patrimoniului muzeal administrat, pentru următorul an calendaristic;
- j)** alte documente relevante pentru îndeplinirea criteriilor de acreditare.

(2) Solicitarea scrisă pentru acordarea acreditării muzeului sau a colecției publice, prevăzută la alin. (1) lit. a), cu excepția persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat, se va depune într-un exemplar și la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(3) Rapoartele de activitate prevăzute la alin. (1) lit. c) vor conține obligatoriu următoarele informații:

- a)** situația bunurilor culturale intrate în inventar, respectiv a achizițiilor, donațiilor și obiectelor provenind din săpături arheologice;
- b)** situația împrumuturilor, interne și internaționale, de bunuri culturale mobile, în vederea organizării expozițiilor;

- c)** numărul de fișe analitice de evidență, fișe de conservare și fișe de restaurare întocmite;
- d)** numărul de înregistrări efectuate în registrul informatizat raportat la numărul total de obiecte înscrise în inventar;
- e)** numărul bunurilor culturale clasate;
- f)** numărul bunurilor culturale pentru care s-a inițiat procedura de clasare raportat la numărul obiectelor înregistrate în inventarul muzeului sau al colecției publice;
- g)** numărul publicațiilor elaborate: ghiduri, cataloage de expoziții, volume cu caracter științific și alte categorii de publicații;
- h)** numărul expozițiilor temporare, interne și internaționale, cu indicatorii de performanță aferenți;
- i)** proiectele culturale asociate expoziției de bază;
- j)** numărul programelor și activităților educative;
- k)** numărul de vizitatori;
- l)** prezentarea activităților de marketing cultural: pagina de internet, materialele de promovare tipărite, campaniile publicitare și alte modalități de promovare a muzeului sau a colecției publice;
- m)** numărul obiectelor restaurate anual, prezentate sub forma unei liste detaliate pe suporturi materiale;
- n)** lista dotărilor cu aparatura specifică măsurării și înregistrării parametrilor microclimatici.

Art. 6

Documentele prevăzute la art. 5 alin. (1) se vor depune de către solicitant atât pe suport hârtie, purtând semnătura solicitantului și a conducătorului muzeului sau al colecției publice, cât și pe suport numeric.

CAPITOLUL IV: Procedura de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice

Art. 7

Procedura de acreditare nu trebuie să depășească 6 luni de la declanșarea ei.

Art. 8

(1) Direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, serviciul deconcentrat competent al Ministerului Culturii și Cultelor verifică corectitudinea întocmirii documentației, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării solicitării de acreditare a muzeului sau a colecției publice.

(2) În cazul în care se constată că documentația este incompletă sau conține erori, aceasta va fi înapoiată solicitantului, în vederea completării și retransmiterii acesteia autorității competente, în termen de maximum 35 de zile de la data transmiterii ei.

Art. 9

După constatarea corectitudinii întocmirii documentației, un reprezentant al direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor sau al serviciului deconcentrat competent al Ministerului Culturii și Cultelor va verifica, la fața locului, îndeplinirea condițiilor de acreditare.

Art. 10

Serviciul deconcentrat competent al Ministerului Culturii și Cultelor înaintează direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor documentația depusă de solicitant în vederea acreditării, împreună cu o notă de constatare privitoare la îndeplinirea condițiilor și criteriilor de acreditare, întocmită în urma verificărilor la fața locului, în termen de maximum 60 de zile de la data înregistrării solicitării de acreditare.

Art. 11

(1)În toate situațiile, direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor întocmește un referat de oportunitate privind acreditarea muzeului sau a colecției publice și înaintează documentația depusă în vederea acreditării, spre avizare, Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(2)Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor analizează solicitarea de acreditare, precum și documentația aferentă și propune ministrului culturii și cultelor acreditarea muzeului sau a colecției publice.

Art. 12

În baza propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, instituția muzeală se acreditează prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 13

(1)În anumite situații, temeinic motivate, Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor poate propune acordarea unei acreditări temporare, cu precizarea unor condiții sau recomandări, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2)În funcție de natura acestor condiții, acreditarea temporară se poate acorda o singură dată, pentru o perioadă de maximum 6 luni.

Art. 14

Persoana fizică, respectiv persoana juridică de drept public sau privat care a inițiat procedura de acreditare obținând o acreditare temporară are obligația de a relua procedura de acreditare imediat după expirarea acreditării temporare, completând dosarul de acreditare cu toate elementele ce pot justifica îndeplinirea condițiilor sau recomandărilor.

Art. 15

Avizul nefavorabil al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor se comunică de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 15 zile de la data adoptării acestuia, serviciului deconcentrat competent al Ministerului Culturii și Cultelor prin care s-a înaintat solicitarea de acreditare a muzeului sau a colecției publice ori, după caz, persoanei fizice sau persoanei juridice de drept public ori privat care a inițiat procedura de acreditare.

Art. 16

(1)Solicitantul are dreptul să conteste avizul nefavorabil al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor în termen de 30 de zile la comunicarea acestuia de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(2)Contestațiile se depun la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 17

(1)Contestația se analizează și se soluționează la nivel de ministru, în baza unui referat al direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 20 zile de la depunerea acesteia, rezoluția urmând a se comunica solicitantului în termen de 5 zile de la data termenului de soluționare a contestației.

(2)În cazul în care contestatarul este nemulțumit de răspunsul primit, se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 18

Reacreditarea este obligatorie o dată la 5 ani, dar nu poate fi inițiată mai devreme de 3 ani de la ultima acreditare.

Art. 19

Pentru muzeele și colecțiile publice nou-înființate, procedura de acreditare se va iniția la un an de la înființarea lor, perioadele de evaluare menționate în prezentele norme corelându-se corespunzător cu acest termen.

CAPITOLUL V: Dispoziții finale

Art. 20

Verificarea respectării condițiilor de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice se face periodic de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, în situația muzeelor și a colecțiilor publice aflate în subordinea administrației publice centrale, și de către serviciul deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor în a cărei arie de competență își desfășoară activitatea muzeul sau colecția publică, în situația muzeelor și a colecțiilor publice aflate în subordinea administrației publice locale, a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat.

Art. 21

(1) Revocarea acreditării sau neacordarea acreditării muzeului ori a colecției publice are loc în cazul nerespectării prevederilor legale în vigoare sau, după caz, a condițiilor de acreditare.

(2) Revocarea acreditării muzeelor și a colecțiilor publice se face la propunerea Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Din momentul revocării acreditării, proprietarul sau titularii de alte drepturi reale sunt obligați să respecte prevederile legale privind protejarea patrimoniului muzeal.

Art. 22

(1) Ordinul ministrului culturii și cultelor de revocare a acreditării poate fi contestat în termen de 15 zile de la publicare; contestația se depune la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Contestația se analizează în cadrul unei comisii numite prin ordin al ministrului culturii și cultelor și se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare.

Art. 23

(1) În cazul muzeelor și al colecțiilor de drept public cărora li s-a revocat sau nu li s-a acordat acreditarea, autoritățile în subordinea cărora acestea funcționează au obligația reluării procedurii de acreditare în termen de 6 luni de la revocarea acreditării, respectiv de la data la care s-a stabilit neacordarea acreditării prin avizul nefavorabil al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(2) În vederea reluării procedurii de acreditare, autoritățile publice au obligația de a lua măsurile necesare ca muzeul sau colecția publică să poată îndeplini toate condițiile de acreditare.

Art. 24

Dispozițiile prezentelor norme se aplică, în mod corespunzător, și în cazul acreditării secțiilor și filialelor muzeelor și ale colecțiilor publice.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 126 din data de 21 februarie 2007